

Østre Landsrets dom af 7. juni 2021: Der gælder *ikke* en forældelsesfrist efter søloven på 2 år for et regreskrav imod en søtransportør

Sagens omstændigheder:

Sø- og Handelsretten afsagde den 16. juni 2020 dom i en sag om et spørgsmål om, hvorvidt et regreskrav, som blev fremsat at en transportør imod et rederi, var forældet efter søloven og kom frem til, at kravet var forældet, idet Sø- og Handelsretten lagde til grund, at forældelsesfristen for et sådant krav i alle tilfælde er 2 år fra det tidspunkt, hvor det beskadigede gods var udleveret.

Dommen blev anket til Østre Landsret, der ved dom af 16. juni 2021 har ændret Sø- og Handelsrettens dom og fastslået at der *ikke* efter søloven gælder en regel en almindelig forældelsesfrist på to år for et sådant regreskrav.

Sagens omstændigheder var følgende:

En søtransportør [A] påtog sig at transportere containergods fra Kina til Sverige i efteråret 2014. A indgik aftale med en undertransportør [B] om den sidste del af transporten fra Hamborg til Göteborg, Sverige. B viderekontraherede denne transport til et dansk rederi. Under transporten fra Hamborg til Göteborg indtraf der uvejr d. 22. oktober 2014, der førte til skade på godset.

Containerne blev udleveret til modtagerne i Göteborg den 23. oktober 2014.

A indgik forlig med vareinteressenterne i perioden juni 2016 - februar 2018, og B betalte på denne baggrund erstatning for skaderne til A den 25. maj 2018. Erstatningen blev således betalt af B ca. 3 ½ efter skadestidspunktet.

B anlagde herefter retssag imod rederiet den 15. april 2019 og fremsatte krav om friholdelse for de beløb, som B havde betalt i erstatning med henvisning til bestemmelserne i søloven (der er baseret på Haag-Visby-reglerne). B gjorde herved gældende, at forældelsesfristen for regreskravet skulle afgøres efter sølovens § 501, stk. 2, og at bestemmelsen skulle forstås sådan, at forældelsesfristen på et år for regreskravet først begyndte at løbe på det tidspunkt, hvor B havde betalt erstatning til A. Bestemmelsen er sålydende:

"For regreskrav [...] er forældelsesfristen et år fra den dag, da fordringen blev betalt eller søgsmål om den rejst."

Haag-Visby-reglernes Art. 3(6) bis er sålydende:

"Subject to paragraph 6bis the carrier and the ship shall in any event be discharged from all liability whatsoever in respect of the goods, unless suit is brought within one year of their delivery or of the date when they should have been delivered.."

An action for indemnity against a third person may be brought even after the expiration of the year provided for in the preceding paragraph if brought within the time allowed by the law of the Court seized of the case. However, the time allowed shall be not less than three months, commencing from the day when the person bringing such action for indemnity has settled the claim or has been served with process in the action against himself.”

Rederiet afviste regreskravet og gjorde bl.a. gældende, at regreskravet var forældet iht. Sølovens § 501, stk. 2. Rederiet gjorde gældende, at bestemmelsen må forstås sådan, at regreskravet under alle omstændigheder skulle anses for forældet et år efter udløbet af den almindelige forældelsesfrist på ét år for A's krav imod B med den virkning, at regreskravet var forældet den 23. oktober 2016.

Østre Landsrets dom

Østre Landsret ændrede Sø- og Handelsrettens dom og fastslog, at B's regreskrav imod Rederiet ikke var forældet. Østre Landsret udtalte følgende:

”Som anført af Sø- og Handelsretten er hovedspørgsmålet i sagen, fra hvilket tidspunkt den etårige forældelsesfrist for regreskrav i § 501, stk. 2, senest kan regnes, herunder navnlig om fristen skal regnes fra tidspunktet for udløbet af den etårige forældelsesfrist for hovedkravet, jf. § 501, stk. 1, nr. 6, eller først fra tidspunktet for den faktiske betaling af det omtvistede hovedkrav, uanset om betalingen er sket efter udløbet af den etårige forældelsesfrist for kravet.

Problemstillingen er omtalt i forarbejderne til Haag-Visby reglernes artikel 3(6)bis, hvoraf fremgår, at Comite Maritime Internationals konossementskomite ikke fandt grundlag for at foreslå en generel regel, hvorefter regreskrav forældes, hvis ikke den regresberettigede har betalt den oprindelige fordring eller er blevet sagsøgt inden for en ét-årig periode fra skadestidspunktet. Det blev i stedet overladt til de enkelte lande at afgøre, om der i national ret skulle indarbejdes en sådan regel.

Landsretten bemærker, at en sådan bestemmelse ikke er indarbejdet i den danske sølov, og finder, at der hverken i ordlyden af eller i forarbejderne til § 501, stk. 2, 1. pkt., kan findes støtte for, at forældelsesfristen for regreskrav for skader omfattet af sølovens §§ 275 og 276 skulle begynde at løbe fra et tidligere tidspunkt end den faktiske betaling af hovedkravene eller fra sagsanlæg. Hertil kommer, at skader omfattet af sølovens §§ 275 og 276 er kendetegnet ved dels, at den skadevoldende hændelse sker i regi af den regresforpligtede, der således allerede fra skadestidspunktet er bekendt med skaden, og at der potentielt er et stort antal aktører i regreskæden mellem skadevolderen og den ultimativt skadelidte mellem hvem de enkelte krav skal udredes, før den regresberettigede vil være have tilstrækkelig sikkerhed for hovedfordringens størrelse til at kunne gøre et krav gældende mod den regresforpligtede.

Landsretten finder derfor efter en samlet vurdering, at der i sølovens § 501, stk. 2, 1. pkt., jf. stk. 1, nr. 6, ikke kan indfortolkes en samlet forældelsesfrist for regreskrav på i alt maksimalt to år fra skadestidspunktet. Landsretten finder således, at forældelsesfristen for regreskrav først begynder at løbe fra tidspunktet for den faktiske betaling af hovedkravene eller fra anlæg af søgsmål mod den regresberettigede.

Da G's regreskrav blev rejst ved denne sags anlæg den 15. april 2019, dvs. inden for et år efter den 25. maj 2018, hvor hovedkravet i sagen blev betalt af G til U ved en intern overførsel hos XX, er regreskravene således ikke forældet efter sølovens § 501, stk. 2, 1. pkt., jf. stk. 1, nr. 6.”

Bemærkninger:

Det følger af Østre Landsrets dom, at forældelsesfristen for krav mellem søtransportører om regres for lasteskade, der er omfattet af søloven, ikke, som almindelig regel, er 2 år fra det tidspunkt, hvor det beskadigede gods er blevet udleveret.

Forældelsesfristen for et regreskrav vil således først begynde at løbe fra det tidspunkt, hvor transportøren, der søger regres, selv har betalt erstatning eller hvor der er anlagt en retssag imod transportøren. Det følger heraf, at der *ikke* gælder en almindelig forældelsesfrist for et regreskrav, og at forældelsesfristen for et regreskrav imod en søtransportør derfor i mange tilfælde først vil begynde at løbe adskillige år efter det tidspunkt, hvor den skade, der har givet anledning til regreskravet, indtrådte.